

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 25 listopada 2013 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Piotr Kaczorkiewicz
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Zdzisława Wasążnik (spr.)
	<i>Członek GKO:</i>	Artur Walasik
Protokolant:		Dorota Machnicka

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pawła Laudańskiego, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 listopada 2013 r. odwołania wniesionego przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych na niekorzyść Obwinionego pełniącego w czasie naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Powiatowego Lekarza, od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej z 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt: RIO-KO-27/2012, RIO-KO-11/2013, którym Komisja Orzekająca I instancji uniewinniła Pana (...) od czynów określonych w:

1. art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na wypłaceniu pracownikom Powiatowego Inspektoratu nagród w 2011 r., co spowodowało przekroczenie planu wydatków w paragrafie 4020-wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej o kwotę 18 499,93 zł,

2. art. 12 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na przeznaczeniu w 2011 r. środków z rezerwy celowej w kwocie 18 499,93 zł na sfinansowanie nagród dla pracowników, pomimo, iż środki te przeznaczone były na sfinansowanie skutków zmian systemowych, wynikających z art. 94 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1241 ze zm.), z tytułu przejętych zadań realizowanych przez powiatowe inspektoraty,

oraz orzekła, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 lutego 2012 r. (znak: WIW.E.3124.2.7.1-1.2012) Wojewódzki Lekarz (zwany dalej Lekarzem Wojewódzkim) zawiadomił Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwego w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej o ujawnieniu okoliczności wskazujących na naruszenie dyscypliny finansów publicznych w Powiatowym Inspektoracie (zwanym dalej Inspektoratem Powiatowym) polegające na naruszeniu przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków oraz przeznaczeniu środków rezerwy budżetowej na inny cel niż określony w decyzji o ich przyznaniu. W uzasadnieniu zawiadamiający poinformował, iż Powiatowy Lekarz (zwany dalej Lekarzem Powiatowym) (...) w dniu 11 stycznia 2012 r. przekazał roczne sprawozdanie Rb-28 za 2011 r., w którym wykazał przekroczenie planu wydatków w § 4020-*wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej* o kwotę 18.499,93 zł. Przekroczenie planu wydatków zostało pokryte ze środków VI transzy rezerwy celowej przeznaczonej na sfinansowanie skutków zmian systemowych wynikających z art. 94 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych z tytułu przejętych zadań realizowanych przez powiatowe inspektoraty na podstawie art. 31 a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji. Zawiadamiający w uzasadnieniu wskazał, iż 30 listopada 2011 r. Lekarz Powiatowy zwrócił się z prośbą do Lekarza Wojewódzkiego o wyrażenie zgody na wypłacenie nagród dla pracowników Inspektoratu Powiatowego. Z analizy wynikało, że średnia nagroda dla pracownika Inspektoratu wyniosłaby 9.328 zł. W związku z powyższym Lekarz Wojewódzki w dniu 23 grudnia 2011 r. wydał zarządzenie o zmniejszeniu Inspektoratowi Powiatowemu planu wydatków w § 4020.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2012 r. (znak: PIW. 3207.1230.1.2012) (...), w odpowiedzi na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych do złożenia wyjaśnień (pismo RDFP-036/12/RIO-UG z 19 marca 2012 r.), wyjaśnił co następuje.

Wydatkowania środków pieniężnych w § 4020 dokonywano w 2011 r. zgodnie z zarządzeniem nr WIW.D 02/021/E/23/11 Wojewódzkiego Lekarza z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie przekazania planu dochodów i wydatków budżetu Wojewody z dnia 28 lutego 2011 r. i w ramach limitu określonego w tym zarządzeniu. Będąc obowiązany i uprawniony z mocy art. 25 ust. 9 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej do wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 93 ust. 2 tej ustawy oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek, Lekarz Powiatowy w dniu 14 marca 2011 r. wydał zarządzenie Nr 3/R/2011 w sprawie utworzenia funduszu nagród dla pracowników Inspekcji Powiatowego

Inspektoratu Zarządzeniami nr (...)z dnia 30 listopada 2011 r., na podstawie uprawnienia ustawowego, dokonał podwyższenia tego funduszu w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia. Pomimo braku wymogu konsultacji, czy też zgody organów nadrzędnych, w dniu 30 listopada 2011 r. (...) poinformował Lekarza Wojewódzkiego o zamiarze wypłaty nagród dla pracowników. A w dniu 14 grudnia 2011 r. zarządzeniem Lekarz Powiatowy w ramach posiadanych uprawnień i środków na wynagrodzenia przyznał nagrody pracownikom Inspektoratu. Dla każdego nagrodzonego pracownika sporządzono indywidualne pismo informujące o fakcie przyznania i wysokości nagrody. Tym samym po stronie nagrodzonych pracowników pojawiło się skuteczne roszczenie o wypłatę przyznanych nagród. Odnosząc się do uwag Lekarza Wojewódzkiego, w dniu 18 grudnia 2011 r. Lekarz Powiatowy przekazał uzasadnienie do swojego wcześniejszego pisma o przyznaniu nagród. Wyjaśnił w nim, m.in., że przyczyną przyznania nagród był fakt, iż nagrodzeni pracownicy musieli wykonywać obowiązki pracowników nieobecnych w związku ze zwolnieniami chorobowymi i urlopami macierzyńskimi. W dniu 22 grudnia 2011 r. Pan (...) zdecydował o wypłaceniu przyznanych nagród, co technicznie zostało wykonane następnego dnia. Jednocześnie, 23 grudnia 2011 r. pocztą elektroniczną do Inspektoratu Powiatowego przesłano zarządzenie Nr WIW.D 02.021.E.337.11 Wojewódzkiego Lekarza z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie zmniejszenia planu finansowego w Powiatowym Inspektoracie w postaci zmniejszenia wydatków na wynagrodzenia członków korpusu służby cywilnej. W tym samym dniu Lekarz Powiatowy podjął próbę wyjaśnienia zaistniałej sytuacji, kontaktując się telefonicznie z Głównym Księgowym Wojewódzkiego Inspektoratu oraz Lekarzem Wojewódzkim, lecz nie otrzymał jakiegokolwiek odpowiedzi. (...) wskazał, iż w jego ocenie, brak jest podstaw do uznania, iż naruszył dyscyplinę finansów publicznych. Wszystkie swoje działania podejmował w granicach swoich kompetencji i w ramach posiadanych środków. Ponadto stwierdził, iż zmiana planu finansowego jednostki na tydzień przed końcem roku i dzień przed Wigilią Bożego Narodzenia z punktu widzenia celów, dla jakich plany takie są tworzone, była zupełnie nieracjonalna.

W dniu 10 maja 2012 r. () Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych postanowił o wszczęciu postępowania wyjaśniającego wobec (...) w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 11 i art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. Z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529), zwananej dalej uondfp.

W odpowiedzi na powyższe postanowienie Powiatowy Lekarz pismem z dnia 21 maja 2012 r. (znak: ...) podtrzymał swoje wyjaśnienia z dnia 3 kwietnia 2012 r. Ponadto wyjaśnił, iż z rocznego sprawozdania Rb-28 z wykonania planu wydatków budżetowych wynika, że wypłaty nagród dokonano z § 4020, natomiast z wewnętrznego miesięcznego sprawozdania sporządzanego dla Urzędu Wojewódzkiego wynika, iż w wydatkach realizowanych z rezerwy celowej brak jest tego paragrafu. (...) wniósł również o wyjaśnienie w toku postępowania prowadzonego przez Rzecznika, jakie prawne znaczenie ma przesłanie informacji o zarządzeniu Lekarza Wojewódzkiego z 23 grudnia 2011 r. zwykłą drogą e-mailową i wskazanie podstaw prawnych prawidłowości takiego działania oraz prawnej doniosłości ogłoszenia zarządzenia w tej formie.

Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 r. (znak ...) umorzył postępowanie wyjaśniające w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 12 uondfp uznając, iż nie popełniono czynu polegającego na przeznaczaniu środków rezerwy celowej na sfinansowanie skutków zmian systemowych w kwocie 18.499,93 zł na sfinansowanie nagród dla pracowników.

Jednocześnie w tym samym dniu Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych złożył do Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów

Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej (pismo znak: ...) wniosek o uznanie (...) za winnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 11 uoondfp, polegającego na wypłaceniu dla pracowników Powiatowego Inspektoratu nagród w 2011 r., co spowodowało przekroczenie wydatków w § 4020 o kwotę 18.499,93 zł ponad wielkości określone w planie finansowym, tj. naruszenie art. 44 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Zastępca Rzecznika wniosł o wymierzeniu Obwinionemu kary upomnienia.

Pismem z dnia 8 sierpnia 2012 r. Przewodniczący Regionalnej Komisji Orzekającej zawiadomił (...), iż rozprawa w celu rozpoznania wniosku o ukaranie odbędzie się 28 czerwca 2012 r. w siedzibie Regionalnej Izby Obrachunkowej

16 sierpnia 2012 r. (...) złożył wniosek o ponowne prawidłowe wyznaczenie terminu rozprawy i doręczenie prawidłowego wezwania, z uwagi na brak możliwości stawienia się na rozprawie w dniu wcześniejszym (28 czerwca 2012 r.), niż dzień doręczenia wezwania (10 sierpnia 2012 r.).

Pismem z dnia 17 sierpnia 2012 r. Przewodniczący Regionalnej Komisji Orzekającej zawiadomił (...), iż rozprawa w celu rozpoznania wniosku o ukaranie odbędzie się 28 sierpnia 2012 r.

24 sierpnia 2012 r. do Regionalnej Komisji Orzekającej przekazane zostały wyjaśnienia Obwinionego, w których podniósł, iż, zgodnie z art. 93 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej, członkom korpusu służby cywilnej za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej można przyznać nagrodę ze specjalnie utworzonego w tym celu funduszu nagród. Zgodnie z art. 93 ust. 2 tej ustawy, fundusz nagród w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostaje w dyspozycji dyrektorów generalnych urzędów i może być przez nich podwyższany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia. W powyższym przepisie nie uzależniono możliwości decydowania o funduszu przez dyrektora (kierownika urzędu) od zgody czy akceptacji jakiegokolwiek innego organu czy podmiotu. Wystąpienie o zgodę do Lekarza Wojewódzkiego miało charakter kurtuazyjny, zwyczajowy i nie było oparte na jakimkolwiek przepisie prawa. Zdaniem Obwinionego, odmowa zgody na wypłatę nagród nie była dla niego w myśl przepisów wiążąca. Dalej Obwiniony wyjaśnił, iż w dniu, w którym podejmował decyzję o wypłacie nagród, działał w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia wynikających z planu finansowego. Dopiero późniejsza zmiana planu finansowego doprowadziła do postawienia zarzutu przekroczenia limitu wydatków na wynagrodzenia. Tym samym, nie wypłacając nagród, do których przyznania był uprawniony, a o których pracownicy byli poinformowani, nie tylko naraziłoby jednostkę na procesy sądowe, ale również naruszyłoby dyscyplinę finansów publicznych. Przy dowolnej zmianie planu finansowego przez Lekarza Wojewódzkiego zawsze można będzie zarzucić kierownikowi jednostki przekroczenie planu wydatków. Obwiniony odniósł się również do treści wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o jego ukaranie, w tym do niezrozumiałego przywołania zasady *ignorantia iuris nocet*, skoro w rzeczywistości zarzuca mu się nie naruszenie przepisów prawa, a jedynie enigmatycznie wskazanych „przyjętych zasad Inspekcji”. Za nietrafne uznał również stwierdzenie o bezsporności naruszenia dyscypliny finansów publicznych wobec całkowitej rozbieżności stanowisk Rzecznika i Obwinionego.

Rozprawa odbyła się w wyznaczonym terminie. W trakcie rozprawy wynikła potrzeba uzupełnienia materiału dowodowego o dokumenty pozwalające na stwierdzenie dokładnego czasu popełnienia zarzucanego czynu, a w szczególności okoliczność fizycznego dokonania wypłaty nagród, z uwagi na rozbieżność pomiędzy uzasadnieniem wniosku o ukaranie (24 grudnia 2011 r.), a twierdzeniem Obwinionego (23 grudnia 2011 r.). Ponadto ze względu na to, iż w sprawie (...) prowadzone było postępowanie dotyczące innego naruszenia dyscypliny

finansów publicznych, objętego tym samym zawiadomieniem, Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych zwrócił się z wnioskiem o odroczenie rozprawy i ewentualne łączne rozpoznanie sprawy. Komisja Orzekająca I instancji, przychylając się do wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, na podstawie art. 128 ust. 2 uoondfp, postanowiła odroczyć rozprawę i nowy termin wyznaczyć z urzędu po uzupełnieniu materiału dowodowego przez Rzecznika.

Pismem z dnia 11 września 2012 r. w odpowiedzi na wezwanie Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych do wskazania, kiedy i w jakiej formie zostały wypłacone nagrody, Obwiniony przekazał wydruk z programu do obsługi bankowej, potwierdzający dokonanie transakcji przelewów przyznanych nagród na konta pracowników w dniu 23 grudnia 2011 r. Z akt sprawy wynika, iż 6 lipca 2012 r. korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 108 ust. 1 uoondfp, zawiadamiający złożył zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych z dnia 18 czerwca 2012 r. w sprawie umorzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie naruszenia art. 12 uoondfp. Wojewódzki Lekarz zwrócił uwagę, iż plan przyznany w VI transzy rezerwy celowej na sfinansowanie skutków zmian systemowych wynosił w § 4300 - 42 084 zł, a wydatki wykonane wyniosły 17.807,69 zł. Powiatowy Lekarz powinien dokonać zwrotu niewykorzystanych środków z ww. transzy w kwocie 24.276,31 zł. W dniu 29 grudnia 2011 r. zwrócono kwotę 5.776,38 zł, tj. wartość pomniejszoną o 18.499,93 zł, co świadczy o przeznaczeniu niezwróconych środków, ujętych w planie rezerwy celowej w § 4300, na pokrycie wydatków ponad ustalony limit w § 4020 w ustawie budżetowej na 2011 rok.

W dniu 19 lipca 2012 r. Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, postanowił o wznowieniu wobec (...) umorzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 12 uoondfp uznając, iż z uwagi na informację, że w przedłożonym sprawozdaniu Rb-28 dane wykazane w kolumnie „Zwroty” są nieprawdziwe, zaistniała przyczyna wznowienia postępowania w oparciu o nowe dowody, nieznane przy wydawaniu postanowienia. Jednocześnie pismem Zastępcy Rzecznika wezwał Powiatowego Lekarza do złożenia wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 30 lipca 2012 r. (...) złożył do Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych wniosek o uchylenie ww. postanowienia i umorzenie wznowionego postępowania w związku z brakiem podstawy prawnej do jego wznowienia. W uzasadnieniu wskazał, iż obowiązujące przepisy uoondfp nie pozwalają na wznowianie postępowania z urzędu, a dodatkowo przepisy nie przewidują możliwości wznowiania postępowania przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych. Wnioskodawca podniósł ponadto, iż Zastępca Rzecznika oparł postanowienia na fikcyjnej podstawie prawnej, co powoduje konieczność domyślania się na jakiej podstawie działał.

W dniu 8 sierpnia 2012 r. Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych wydał postanowienie o sprostowaniu, na wniosek (...), oczywistej pomyłki w postanowieniu z dnia 19 lipca 2012 r., zastępując treść „na podstawie art. 160 pkt 3 ustawy z dnia 15 lutego 2012 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych” następującą treścią „na podstawie art. 162 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych”.

W dniu 27 sierpnia 2012 r. (...), za pośrednictwem Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, złożył zażalenie na ww. postanowienie, które zostało przekazane do Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych pismem z dnia 6 września 2012 r.

Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych w dniu 5 grudnia 2012. wezwał Główną Księgową Wojewódzkiego Inspektoratu do złożenia zeznań dotyczących przeznaczenia przez Powiatowego Lekarza w 2011 r. środków rezerwy celowej w kwocie

18.499,83 zł na sfinansowanie nagród dla pracowników. Jak wynika z protokołu wyjaśnień złożonych 14 grudnia 2012 r. zeznała, iż w dniu 29 grudnia 2011 r. - Główna Księgowa Powiatowego Inspektoratu, przesyłając wyjaśnienia do tabel napisała, że z rezerwy powinna być zwrócona kwota 24.276,31 zł, natomiast przelew bankowy wykonany został na kwotę 5.776,38 zł. Różnica wynika z faktu, że o kwotę 18.499,93 zł zostały przekroczone wydatki z ustawy budżetowej w rozdziale 01034 i nie posiadała środków na zwrot całej kwoty wykazanej w rozliczeniu i faktycznie nie wydanej rezerwy celowej.

24 grudnia 2012 r. Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych uchylił swoje postanowienie z 18 czerwca 2012 r. o umorzeniu postępowania wyjaśniającego wobec (...) wszczętego postanowieniem z dniem 10 maja 2012 r.

Pismami z dnia 2 stycznia 2013 r. Zastępca Rzecznika ponownie wezwał (...) do złożenia wyjaśnień, natomiast Przewodniczącego Regionalnej Komisji Orzekającego poinformował o zakończeniu uzupełniania materiału dowodowego sprawy o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych z art. 11 uondfp oraz skierował prośbę o rozważenie wyznaczenia kolejnej rozprawy po złożeniu wniosku dotyczącego zarzut naruszenia art. 12 uondfp.

W odpowiedzi na wezwanie Zastępcy Rzecznika, pismem z dnia 17 stycznia 2013., (...) wniósł o uchylenie postanowienia z 24 grudnia 2012 r. i umorzenie postępowania w sprawie naruszenia art. 12 uondfp, z uwagi na fakt, iż przedmiotowe postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 24 uondfp i jako takie powinno być uchylone.

W dalszej części swojego pisma (...) zauważa, że sygnaturą RDFP-036/12/RIO-UG objęte są w jednym czasie trzy postępowania oraz, że w rozpoznawanej sprawie upłynął już wskazany w art. 104 ww. ustawy termin do wystąpienia z wnioskiem o ukaranie. Z ostrożności procesowej dołączył wyjaśnienia Głównej Księgowej Powiatowego Inspektoratu, które w całości podtrzymała.

W swoich wyjaśnieniach (...) stwierdziła, że środki na wypłatę nagród dla pracowników nie pochodziły z rezerw celowych. Zarówno obowiązujące sprawozdanie Rb-28, jak i wersja rozbudowana na potrzeby Wojewódzkiego Inspektoratu z podziałem na ustawę budżetową i poszczególne transze rezerw celowych, jasno wskazują że środki na nagrody wypłacono z § 4020, natomiast w § 4300 wydatkowano środki zgodnie z klasyfikacją. Nieprawidłowością jest wiązanie zwrotów niewykorzystanych środków z rezerw celowych z wypłatą wynagrodzeń pracowników. Dzień 29 grudnia 2011 r. był dniem wyznaczonym do rozliczenia wszystkich środków finansowych. W tym dniu dysponent II stopnia przelał wszystkie środki pozostające w dyspozycji Inspektoratu. Po zapłacie bieżących zobowiązań niewykorzystane środki przekazano na rachunek bankowy Inspektoratu Wojewódzkiego. Ponieważ w dniu 29 grudnia 2011 obowiązywał już zmniejszony plan wydatków, przy zwrocie środków wynikła różnica, którą wykazano w dodatkowych tabelach. Do tabel dosłano wyjaśnienie, w którym jasno określono, że różnica w przekazanych środkach wynika z przekroczenia o kwotę 18.499,93 zł wydatków z ustawy budżetowej.

W dniu 1 lutego 2013 r. Zastępca Rzecznika złożył do Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej wniosek o uznanie (...) za winnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 12 uondfp, polegającego na sfinansowaniu w 2011 r. nagród dla pracowników w kwocie 18.499,93 zł ze środków rezerwy celowej przeznaczonej na sfinansowanie skutków zmian systemowych wynikających z art. 94 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych z tytułu przejętych zadań, realizowanych przez powiatowe inspektoraty, co stanowi naruszenie art. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. W uzasadnieniu wniosku o ukaranie Zastępca Rzecznika w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy

Regionalnej Izbie Obrachunkowej stwierdził, iż normatywny zwrot „przeznaczenie środków z rezerwy budżetowej” rozumieć należy jako zaplanowanie określonej kwoty pochodzącej z rezerwy na dany cel. Delikt finansowy zachodzi niezależnie od tego, czy faktycznie dokonano wydatku ze środków pochodzących z rezerwy niezgodnie z przeznaczeniem określonym w decyzji. Podobnie, jak w przypadku poprzedniego wniosku o ukaranie, w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, wyjaśnienia Obwinionego nie zasługują na uwzględnienie, niezajomość przepisów nie zwalnia go z odpowiedzialności, a zebrany w sprawie materiał dowodowy bezspornie wskazuje na naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Ponadto Zastępca Rzecznika uznał, iż (...) nie dał posłuchu normie prawnej określającej zasady gospodarowania środkami publicznymi, choć *in concreto* miał obiektywnie możliwość postąpienia zgodnie z tą normą. Uwzględniając dotychczasową niekaralność Obwinionego, Zastępca Rzecznika zawniósł o wymierzenie kary nagany, jako kary adekwatnej do wagi, stopnia winy i szkodliwości dla finansów publicznych. W uzasadnieniu wniosku o ukaranie znalazła się również informacja o odpowiedzi Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych na wniesione przez Obwinionego zażalenie, co do wznowienia umorzono wcześniej postępowania wyjaśniającego. Z informacji wynika, iż w piśmie z dnia 7 grudnia 2012 r. Główny Rzecznik wskazał Zastępcy Rzecznika tryb postępowania stwierdzając, iż w zaistniałej sytuacji, jeżeli zachodzi jedna z okoliczności wskazanych w art. 100 ust. 1 pkt 2 lit. a- c uoondfp (przykładowo wyszły na jaw nowe, istotne dla sprawy, nieznanne wcześniej okoliczności lub dowody) rzecznik dyscypliny finansów publicznych może rozważyć zastosowanie art. 100 ust. 2 uoondfp, tj. uchylić, w drodze postanowienia, postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

Pismem z dnia 25 lutego 2013 r. Zastępca Rzecznika złożył do Przewodniczącego Komisji wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka - Głównej Księgowej w Wojewódzkim Inspektoracie z uwagi na sprzeczność wyjaśnień wyżej wymienionej z wyjaśnieniami Głównej Księgowej w Powiatowym Inspektoracie oraz z uwagi na niezgodność danych wykazanych w sprawozdaniu złożonym przez Obwinionego do akt sprawy a danych wykazanych w sprawozdaniu złożonym Wojewódzkiemu Lekarzowi.

Pismem z dnia 26 lutego 2013 r., Przewodniczący Regionalnej Komisji Orzekającej, w związku z wznowieniem umorzono wcześniej wobec (...) postępowania wyjaśniającego, zwrócił się, na podstawie art. 91c uoondfp, do Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych z wnioskiem o przekazanie kopii rozstrzygnięcia Głównego Rzecznika wraz z uzasadnieniem. W odpowiedzi Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej poinformowała, iż Główny Rzecznik nie podjął rozstrzygnięcia, a jedynie wyraził sugestie dotyczące trybu prowadzenia postępowania. Przewodniczący Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej zarządził łączne rozpoznanie obu wniosków o ukaranie (...) na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2013 r., o czym poinformował Obwinionego pismem z dnia 18 marca 2013 r.. W tym samym dniu, na podstawie art. 91 uoondfp, wezwał na rozprawę w charakterze świadka (...) na okoliczność złożenia przez Lekarza Powiatowego niezgodnych sprawozdań.

Regionalna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2013 r. przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych sprawy (...) obwinionego o naruszenie dyscypliny finansów publicznych popełnione w okresie pełnienia obowiązków Powiatowego Lekarza w rozumieniu:

1) art. 11 uoondfp, polegające na wypłaceniu pracownikom Powiatowego Inspektoratu

nagród w 2011 r., co spowodowało przekroczenie planu wydatków w paragrafie 4020- wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej o kwotę 18.499,93 zł, czym naruszono art. 44 ustawy z dnia 29 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;

2) art. 12 uoondfp, polegające na przeznaczeniu w 2011 r. środków z rezerwy celowej w kwocie 18.499,93 zł na sfinansowanie nagród dla pracowników, pomimo, iż środki te przeznaczone były na sfinansowanie skutków zmian systemowych, wynikających z art. 94 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych z tytułu przejętych zadań realizowanych przez powiatowe inspektoraty co stanowi naruszenie art. 162 ustawy z dnia ustawy o finansach publicznych;

uniewinniła (...) od zarzucanego czynu z art. 11 uoondfp polegającego na wypłacie pracownikom Powiatowego Inspektoratu nagród 2011 r., co spowodowało przekroczenie planu wydatków w paragrafie 4020- wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej o kwotę 18 499,93 zł. Na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 1 oraz art. 78 ust. 3 uoondfp uniewinniła (...) od zarzucanego czynu z art. 12 uoondfp, polegające na przeznaczeniu w 2011 r. środków z rezerwy celowej w kwocie 18.499,93 zł na sfinansowanie nagród dla pracowników, pomimo, iż środki te przeznaczone były na sfinansowanie skutków zmian systemowych, wynikających z art. 94 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych z tytułu przejętych zadań realizowanych przez powiatowe inspektoraty.

Rozpatrując zarzut naruszenia art. 11 uoondfp, Regionalna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w uznała za udowodnioną okoliczność przekroczenia wydatków ujętych w § 4020 planu finansowego Powiatowego Inspektoratu o kwotę 18.499,93 zł. Ze sprawozdania Rb-28 z wykonania planu wydatków budżetu państwa do dnia 31 grudnia 2011 r., sporządzonym w dniu 9 stycznia 2012 r. przez Powiatowego Lekarza wynika, iż w przedmiotowym paragrafie planowano wydatki w wysokości 452.651,10 zł, natomiast wykonanie wyniosło 471.151,03 zł. Powyższe narusza przepis art. 44 ust. 1 pkt 3 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym wydatki publiczne mogą być ponoszone na cele i w wysokościach ustalonych w planie finansowym jednostki sektora finansów publicznych. Zgodnie z art. 53 wymienionej ustawy, za całość gospodarki finansowej jednostki sektora finansów publicznych odpowiedzialny jest jej kierownik. W ocenie Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w, pomimo iż zarzucany czyn może być kwalifikowany jako naruszenie dyscypliny finansów publicznych, winy za jego popełnienie nie można przypisać (...). Zgodnie z art. 24 ust. 1 uoondfp, jeżeli w czasie orzekania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia tego naruszenia, stosuje się ustawę nową. Obowiązujący od 11 lutego 2012 r., znowelizowany art. 19 ust. 2 uoondfp reguluje, iż odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. Nie można przypisać winy, jeżeli naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego wykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych. Zdaniem Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej, wszystkie okoliczności podnoszone przez Obwinionego zasługują na uznanie i pozwalają stwierdzić, iż działał on w granicach przysługujących mu uprawnień i kompetencji, i pomimo dołożenia należytej staranności nie mógł uniknąć przekroczenia zmniejszonego planu wydatków. Regionalna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w uzasadnieniu wskazała, że nie można zgodzić się ze stwierdzeniem Zastępcy Rzecznika Dyscypliny

Finansów Publicznych, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy bezspornie wskazuje na naruszenie dyscypliny finansów publicznych, a Obwiniony popełnił czyn wskutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach. Za niesłuszny uznać również należy zarzut niezajomości przez (...) obowiązujących przepisów, szczególnie, iż Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych w uzasadnieniu wniosku o ukaranie używa jedynie określenia „przyjęte zasady Inspekcji”, a powołany świadek nie potrafi wskazać formy i sposobu ogłoszenia tych regulacji. Znajdujący się w aktach sprawy materiał dowodowy wyraźnie wskazuje na to, iż Obwiniony, podejmując kolejne działania, tj. ustalenie funduszu nagród, zwiększenie jego wysokości, przyznanie nagród pracownikom, a w końcu ich wypłata, kierował się przepisami obowiązującymi w tym zakresie. W dniu 14 grudnia 2011 r., na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej, dysponując środkami przyznanymi mu zarządzeniem Lekarza Wojewódzkiego w dniu 28 lutego 2011 r. (§ 4020 - 481 tys zł), Powiatowy Lekarz i zarządzeniem Nr 10/2011 przyznał pracownikom Inspektoratu nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej w 2011 r. 22 grudnia zatwierdził ww. zarządzenie do realizacji, natomiast 23 grudnia 2011 r. dokonano technicznej czynności przelania nagród na konta pracowników. W tym samym dniu, po otrzymaniu pocztą elektroniczną zarządzenia Lekarza Wojewódzkiego datowanego na 23 grudnia 2011 r., powziął wiadomość o zmniejszeniu planu wydatków w § 4020, tj. paragrafie obejmującym również wydatki na nagrody. Zauważyć również należy, iż Obwiniony podjął czynności w celu ograniczenia skutków zmiany planu finansowego, przekazując w dniu 27 grudnia 2011 r. wniosek o uchylenie zarządzenia Wojewódzkiego Lekarza wskazując, iż wykonanie zarządzenia będzie wiązało się z przekroczeniem planu finansowego ustawy budżetowej w rozdziale 01034 i prosząc jednocześnie o ponowne rozpatrzenie zasadności nagłego, nie konsultowanego zmniejszenia planu wydatków Powiatowego Inspektoratu. Rozpatrując zarzut naruszenia art. 12 uońd, tj. przeznaczenia środków rezerwy na inny cel niż określony w decyzji o ich przyznaniu, Regionalna Komisja Orzekająca ustaliła, iż zarządzeniem z dnia 19 października 2011 r. Wojewódzki Lekarz dokonał zwiększenia z rezerwy celowej budżetu państwa planu finansowego Powiatowego Inspektoratu o kwotę 67 084,00 zł, z tego w § 4170 o kwotę 25.000 zł oraz w § 4300 o kwotę 42.084 zł. W uzasadnieniu wskazano, że zarówno ze sprawozdania Rb-28 sporządzonego przez Powiatowego Lekarza, jak i z zestawienia pn. „Rozliczenie środków RC poz. 57 rozdz. 01034 na koniec XII.2011 r.” opatrzonego pieczęcią Wojewódzkiego Inspektoratu wynika, iż w części dotyczącej VI transzy rezerwy celowej w § 4170 planowaną kwotę 25.000 zł wykonano w wysokości 14.844,57 zł, natomiast w § 4300 planowaną kwotę 42.084 zł wykonano w wysokości 17.807,69 zł. W tej części rezerwy nie planowano i nie wykonano wydatków w innych paragrafach klasyfikacji budżetowej. Regionalna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej, w uzasadnieniu podkreśliła, iż zebrany materiał dowodowy, w tym również zeznania świadka powołanego na wniosek Zastępcy Rzecznika, wskazuje na to, iż środki otrzymane z rezerwy celowej budżetu państwa były planowane i wykonane wyłącznie na wskazany cel. Brak jest jakiegokolwiek dowodu na przeznaczenie środków rezerwy celowej na wydatki klasyfikowane w § 4020, tj. paragrafie, w którym ujęto nagrody dla pracowników. W ocenie Regionalnej Komisji Orzekającej, brak jest podstaw do łączenia niewykorzystanych środków rezerwy celowej podlegających zwrotowi z wypłatą pracownikom nagród, tj. wydatkami realizowanymi w ramach ustawy budżetowej.

Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych pismem z dnia 27 maja 2013r., nr.RIO-KO-27/2012,RIO-KO-11/2013 złożył odwołanie od orzeczenia z dnia 23 kwietnia 2013 r., wydanego przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej na niekorzyść

Obwinionego do Przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych.

Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych:

1. zaskarżył orzeczenie w całości;
2. orzeczeniu zarzucił błędną interpretację art. 11 uondfp poprzez uznanie, że Obwiniony w 2011 r. wypłacając dla pracowników Powiatowego Inspektoratu nagrody nie przekroczył planu wydatków w paragrafie 4020- wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej o kwotę 18.449,93 zł;
3. orzeczeniu zarzucił błędną interpretację art. 12 uondfp poprzez uznanie, że Obwiniony w 2011 r. nie przeznaczył środków z rezerwy celowej w kwocie 18 499,93zł na sfinansowanie skutków zmian systemowych wynikających z art. 94 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych z tytułu przejętych zadań realizowanych przez powiatowe inspektoraty
4. wniósł o uchylenie orzeczenia uznającego (...) za niewinnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Komisję Orzekającą I instancji.

W uzasadnieniu do odwołania Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych wskazał m.in.:

- z posiadanej dokumentacji nie wynika, iż Obwiniony dokonał akceptacji wypłacenia nagród w dniu 22 grudnia 2011 r., a nie 23 grudnia 2011 r., dlatego też stwierdzenie Komisji Orzekającej, iż Obwiniony tego dokonał w dniu 22 grudnia 2011 r. jest jedynie oparte na zapewnieniach Obwinionego,
- zgodnie z zarządzeniem nr 15/2011 Wojewody, Powiatowy Lekarz nie ma upoważnienia do zmniejszania i zwiększania wydatków na wynagrodzenia; dyspozycja ta została przekazana przez Wojewodę dysponentowi II stopnia, czyli Wojewódzkiemu Lekarzowi; dodatkowo Wojewódzki Lekarz w przedmiotowym piśmie podniósł, iż w dniu wydania zarządzenia nr z dnia 23 grudnia 2011 r. wypłaty nagród jeszcze nie były dokonane,
- trudno uznać, aby zachowanie Obwinionego było zachowaniem wykazującym się starannością; Obwiniony posiadał wiedzę, iż nie posiada kompetencji do zwiększania funduszu nagród i podejmowania w tym zakresie decyzji; mimo posiadanej wiedzy o przyjętych zasadach w tym zakresie podjął decyzję o wydatkowaniu środków na nagrody dla pracowników, mając wiedzę, że przyznane środki w planie finansowym zostaną zmniejszone przez Wojewódzkiego Lekarza,
- Obwiniony nie dokonał prawidłowego rozliczenia środków otrzymanych z rezerwy celowej; na podstawie tabeli pn. " różnice w rozliczeniu rezerwy celowej poz. 57" § 4300 w wysokości 18.499,93 zł, z której wynikało, iż z rezerwy tej powinna być zwrócona kwota 23.276,31 zł, natomiast przelew bankowy opiewał na kwotę 5. 776,38 zł; różnica wynikała z faktu, że zostały przekroczone o kwotę 18.499,93 zł wydatki wynikające z ustawy budżetowej w rozdz. 01034 i nie posiadano środków na zwrot całej kwoty wykazanej w rozliczeniu i faktycznie nie wydanej rezerwy celowej poz. 57 § 4300; z powyższego wynikało, iż środki rezerwy celowej zostały wykorzystane na cele nie związane z zadaniami objętymi przedmiotową dotacją celową.

W dniu 15 listopada 2013r. do Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych wpłynęło pismo Obwinionego "odpowiedź na odwołanie Rzecznika" w którym Obwiniony wniósł o:

1. utrzymanie zaskarżonego orzeczenia w mocy, ewentualnie
2. utrzymanie orzeczenia w mocy w zakresie uniewinnienia (...) od zarzutu naruszenia art. 11 uoondfp i umorzenia postępowania w zakresie naruszenia art. 12 uoondfp.

Obwiniony w uzasadnieniu wskazał, m.in. iż:

- nie ma obecnie podstaw do orzekania w zakresie naruszenia art. 12 uoondfp i w tym zakresie postępowanie należy umorzyć albowiem złożenie kolejnego wniosku o ukaranie w tym zakresie przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych było niedopuszczalne,
- Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych odnośnie naruszenia art. 11 uoondfp, powołuje się w odwołaniu na enigmatyczne "przyjęte zasady" w Inspekcji zobowiązujące Powiatowego Lekarza do uzyskiwania zgody i akceptacji Wojewódzkiego Lekarza na wypłatę nagród - bez wskazania formy i sposobu ogłoszenia tych regulacji,
- regulacje nawet gdyby istniały byłyby sprzeczne z normami ustawowymi, a przez to nie mogłyby wiązać Obwinionego; na żadne konkretne regulacje Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych nie wskazał w postępowaniu prowadzonym do czasu wydania orzeczenia uniewinniającego przez Komisję Orzekającą I instancji, jak i w odwołaniu,
- nie zgodził się także z argumentacją Zastępcy Rzecznika dotyczącą naruszenia przez niego art. 12 uoondfp; uważa, bowiem że istnieją przesłanki procesowe wyłączające możliwość procedowania co do ukarania go,
- Obwiniony wskazał, że co do meritum, gdyby nawet orzekanie w tym zakresie było możliwe, to wywód zaprezentowany w orzeczeniu Komisji Orzekającej I instancji jest trafny, albowiem środki otrzymane z rezerwy celowej budżetu państwa były planowane i wykonane wyłącznie na wskazany cel,
- Przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej w Sprawie o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych zgodnie z art. 138 ust. 1 uoondfp jest uprawniony do rozpoznawania zażaleń na zarządzenia i postanowienia przewodniczącego komisji orzekającej, nie zaś do odwołań od orzeczenia Komisji.

Główna Komisja Orzekająca, rozpoznając niniejszą sprawę, uznała, co następuje.

GKO uznała, iż w sprawie nie pojawiły się żadne nowe przesłanki, czy nieznanne wcześniej okoliczności istotne dla sprawy. GKO nie zgodziła się ze stanowiskiem Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, iż doszło do popełnienia czynu określonego w art. 11 i art. 12 uoondfp.

Rozpatrując zarzut naruszenia art. 11 uoondfp, GKO uznała, iż nie budzi wątpliwości fakt przekroczenia wydatków ujętych w § 4020 planu finansowego Powiatowego Inspektoratu o kwotę 18.499,93 zł. Ze sprawozdania Rb-28 z wykonania planu wydatków budżetu państwa do dnia 31 grudnia 2011 r., sporządzonym w dniu 9 stycznia 2012 r. przez Powiatowego Lekarza wynika bowiem, iż w przedmiotowym paragrafie planowano wydatki w wysokości 452.651,10 zł, natomiast wykonanie wyniosło 471.151,03 zł. Powyższe narusza przepis art. 44 ust. 1 pkt 3 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym wydatki publiczne mogą być ponoszone na cele i w wysokościach ustalonych w planie finansowym jednostki sektora finansów publicznych. Zgodnie z art. 53 wymienionej ustawy, za całość gospodarki finansowej jednostki sektora finansów publicznych odpowiedzialny jest jej kierownik.

GKO zauważyła, że, stosownie do treści art. 24 uoondfp, jeżeli w czasie orzekania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia tego naruszenia, stosuje się ustawę nową, z tym, że należy stosować ustawę obowiązującą w czasie popełnienia naruszenia, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawcy. Z dniem 11 lutego 2012 r. weszła w życie ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw. Obowiązujący od 11 lutego 2012 r., znowelizowany art. 19 ust. 2 uoondfp reguluje, iż odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. Nie można przypisać winy, jeżeli naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego wykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych.

Ustalenie winy w momencie popełnienia czynu ma podstawowe znaczenie dla ustalenia odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, stanowi bowiem warunek tej odpowiedzialności. W ocenie GKO, wina warunkuje bowiem istnienie samego naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Brak winy prowadzi natomiast do stwierdzenia, iż nie doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych, a tym samym nie można pociągnąć sprawcy do odpowiedzialności.

Zdaniem GKO, okoliczności podnoszone przez Obwinionego zasługują na uznanie i pozwalają stwierdzić, iż działał on w granicach przysługujących mu uprawnień i kompetencji, i pomimo dołożenia należytej staranności nie mógł uniknąć przekroczenia zmniejszonego planu wydatków. Obwiniony, działając na podstawie przyznanych ustawą kompetencji (art. 93 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej), utworzył bowiem fundusz nagród i również w wykonaniu tych kompetencji zwiększył ten fundusz w ramach posiadanych środków na Wojewódzkiego Lekarza z dnia 28 lutego 2011 r. GKO podzieliła stanowisko Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej, iż znajdujący się w aktach sprawy materiał dowodowy wyraźnie wskazuje na to, iż Obwiniony, podejmując kolejne działania, tj. ustalenie funduszu nagród, zwiększenie jego wysokości, przyznanie nagród pracownikom, a w końcu ich wypłata, kierował się przepisami obowiązującymi w tym zakresie. Powołane w odwołaniu Zastępcy Rzecznika Dyscypliny finansów Publicznych pismo Wojewódzkiego lekarza z dnia 27 grudnia 2011 r. skierowane do Obwinionego, jak również powołanie się na zarządzenie nr 15/2011 Wojewody z dnia 26 stycznia 2011r., jak zauważyła GKO, dotyczą braku upoważnienia do zmniejszania i zwiększania wydatków na wynagrodzenia. Obwiniony dokonał podwyższenia funduszu nagród w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia, a nie zwiększenia wydatków na wynagrodzenia. W dniu podejmowania decyzji działał bowiem w ramach obowiązującego planu finansowego i, stosownie do regulacji o których mowa w art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, fundusz nagród w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostaje w dyspozycji dyrektorów generalnych urzędów i może być przez nich podwyższany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia. Powyższy przepis nie uzależnia możliwości decydowania o funduszu nagród przez dyrektora (kierownika urzędu) od zgody jakiegokolwiek innego organu czy podmiotu.

GKO podzieliła również stanowisko Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej, iż zebrany materiał dowodowy, wskazuje na to, iż środki otrzymane z rezerwy celowej budżetu państwa były planowane i wykonane wyłącznie na wskazany cel. W aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dowodu na przeznaczenie środków rezerwy celowej na wydatki klasyfikowane w § 4020, tj. paragrafie, w którym ujęto nagrody dla pracowników. W ocenie GKO, brak jest więc podstaw do łączenia niewykorzystanych środków rezerwy celowej

podlegających zwrotowi z wypłatą pracownikom nagród, tj. wydatkami realizowanymi w ramach ustawy budżetowej.

Główna Komisja Orzekająca po przeprowadzeniu wnikliwej analizy, biorąc pod uwagę okoliczności, o których mowa wyżej, orzekła jak w sentencji.